

Bu kitap

aittir.

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 · Sertifika No. 12603

Sobe, Ben Penelope!

© 2016 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Göknur Birincioğlu
Resimleyen: Sernur Işık
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Burcu Ünsal Çeküç
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Kasım 2016

ISBN: 978-605-9781-42-8

Telif yasası gereği bu kitabın tüm Türkçe yayın hakları
SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.'ye aittir. Tanıtım yazıları
dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir biçimde
kullanılamaz ve çoğaltılamaz.

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):
Birincioğlu, Göknur
Sobe, Ben Penelope!
1. Çocuk Edebiyatı 2. Öykü
İstanbul, SEV Yayıncılık, 2016, 60 Sayfa
ISBN: 978-605-9781-42-8

Baskı: Ömür Matbaacılık A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Yakuplu Mah., Birlik Cad., No. 20/1
34524 Beylikdüzü, İstanbul · Tel.: (0212) 422 76 00
Sertifika No. 14713

Söbe, Ben Penelope!

Yazan
Gökür Birincioğlu

Resimleyen
Sernur Işık

Bu kitabı, sözcüklerimin kanatlarım olabileceğini öğreten anneme, daktilo ve deklansör sesleriyle dolu bir çocukluk armağan eden babama, adı göklerden gelen Gökşen'e ve Yağmur'a, biricik Esil'e ve Defne'ye adıyorum.

Kutupyıldızını kalbinde taşıyan tüm çocuklara
beni yüreklendirdikleri için duyduğum minnettarlıkla...

G.B.

'Büyüyünce ne olacaksınız?' sorusuna karşılık, sadece çizim yapıp mutlu olmak istediğimi söylediğimde beni hep destekleyen canım anneciğim ve babacığım...

Birlikte çizim yapmayı en sevdiğim, dünyalar tatlısı kuzenlerim
Emel, Ela ve Hilal'e...

S. I.

Penelope adındaki orman perisi, tüm gün ormandaki sazlıklarda bulduğu kamışlardan şapkalar, topladığı çalı çırpılardan sepetler örer; yapraklardan etekler, papatyalardan taçlar, çiçeklerden çantalar yapardı. Ama akşamüzeri güneş batmaya başladığında içini bir umutsuzluk kaplardı. Yaptığı her şey boşunaydı. O da gündüz aşkla ördüğü her şeyi gece sökerdi. Masalımızın içi içine sığmayan sevimli kahramanı da adını işte bu gündüz ördüğünü gece söken orman perisinden almıştı. Çünkü bizim Penelope de tıpkı bu orman perisi gibiydi. Hep boyundan büyük işlere kalkıştırdı. Önce içinde kelebekler kanat çırpır, tam da o an aklına düşeni aşkla yapar ama sonra bir umutsuzluk kaplardı kalbini. O coşku dolu orkestranın sesini artık duyamaz olur ve yaptığı şeyden vazgeçerdi.

Penelope'nin hiç hoşlanmadığı bir soru vardı. Ne zaman bir büyükle tanışsa ona bu soruyu soruyorlardı:

“Demek adın Penelope... Ne ilginç bir isim! Kim verdi bu adı sana?”

“Babam...”

“Peki, büyüyünce
Ne OLACAKSIN Penelope?”

Offf! İşte bu soru! Bu sorunun hemen ilk fırsatta sorulması şart mıydı? Bu büyüklerin büyümeyle ilgili acelelerinin sebebi neydi? Hem büyümek dedikleri şey tam olarak nasıl bir şeydi ki sanki ona kavuşunca her şey tamam oluyordu? Oysa gördüğü pek çok büyüğün yüzünden düşen bin parçaydı...

“Büyümek böyle bir şeyse ben böyle kalmayı tercih ederim!” diyordu Penelope.

Yine de bir cevap bulmalıydı. Büyüyünce ne olacaktı?

Öyle sıradan işler yapmak istemiyordu. Enteresan bir şey yapmalıydı, adına yakışan bir şey...

Adı Penelope olan biri ne yapabilirdi ki?

“Penelope, Penelope,” diye mırıldanırken içinden “Pen...” dedi. “Evet buldum, *pen*’li bir şeyler yapmalıyım...” İngilizcede ‘kalem’ demek değil miydi *pen*?

Evreka!

O zaman mutlaka yazmakla ilgili bir şeyler yapması gerekiyordu.

Ama ne yazacaktı?

İnsanların dileklerini yazan bir dilekçeci olabilirdi. Dilekçe... Ne güzel sözcük! Sanki dilek dilemenin ayrı bir dili var gibi... Türkçe, İngilizce, Dilekçe...

Dedesi söylemişti geçen gün... Eskiden dilekçe yazanlara arzuhalci derlermiş. Muhteşem bir sözcük daha...

Arzu, hal... Arzuhalci!

İnsanların dileklerini yazmak onu çok mutlu edebilirdi. Ayrıca onları yazdıktan sonra zarflayabilirdi de... Hemen o an aklına yeni bir sözcük daha geldi.

İngilizcede 'zarf' demek olan *envelope!*

